

Els comptes del Barça: qüestió de principis

JOSÉ M^a GAY DE LIÉBANA
Acadèmic de la Reial Acadèmia de Doctors
Universitat de Barcelona

Data de recepció: 8/3/2015

Data d'acceptació: 25/5/2015

RESUM

Parlar de principis comptables sona amb massa freqüència a un mer exercici consistent a recitar, més o menys al peu de la lletra, les concepcions que ofereix la normativa vigent. No obstant això, hi ha una altra forma d'abordar l'estudi dels principis comptables: trepitjar el terreny de joc i entrar en el partit, viure'ls en les seves intimitats, interpretar-los en el transcurs d'una memorable trobada futbolística, captant la seva quinta essència. És així quan es pot treure el màxim profit a uns postulats que "prima facie" semblen tan sols pasterades de definicions i receptes teòriques.

Des del curs 2010/11, després de conèixer els comptes anuals, primer formulats i, després, reformulats del FC Barcelona, corresponents a la temporada 2009/10, de resultes del procés electoral –a i envejable exercici democràtic en un club de futbol– hagut en l'entitat blaugrana, encarem l'estudi dels principis comptables i contrastem uns i altres comptes anuals referits a la data de 30 de juny de 2010. És una il·lustradora alternativa per entendre el joc, sempre apassionant, dels principis comptables i de com una o altra manera d'interpretar-los condueix a resultats diferents, discrepants sovint si no antagònics.

PARAULES CLAU

Principis comptables, comptabilitat creativa, alternatives comptables.

ABSTRACT

Talk about accounting principles sounds all too often mere exercise consisting of reciting, more or less at the foot of the letter, the concepts offered by the current regulations. However, there is another way of approaching the study of accounting principles: step on the ground game entering the party, putting them in their secrets, interpreting them in the course of a memorable football match, capturing their quintessentially. So when you can take full advantage to some postulates that "prima facie" seem to just masses of definitions and theoretical prescriptions.

From the academic year 2010/11, after meeting the annual accounts, first, formulated and, later, reformulated FC Barcelona corresponding to the 2009/10 season, for as a result of the electoral process –healthy and enviable democratic exercise in a club of football– in the Catalan institution, we face the study of accounting principles contrasting ones and other annual accounts relating to the date of June 30, 2010. It is an illustrative alternative to understand the game, always exciting, the accounting principles and how one or another way to interpret them leads to different, discrepant results often when not antagonistic.

KEYWORDS

Accounting principles, creative accounting, alternative accounting.

Introducció

Els comptes del FC Barcelona, corresponents a la temporada 2009/10 van tenir sengles versions: l'original, per dir-ho així, atenent els comptes anuals formulats per la junta directiva sortint presidida per Joan Laporta, formulats a 1 de juliol de 2010, just el dia posterior al tancament de la temporada compresa entre l'1 de juliol de 2009 i el 30 de juny de 2010, i el *re-make*, o sigui, la seva reformulació duta a terme per la junta directiva entrant encapçalada per Sandro Rosell amb data 22 de setembre de 2010.

1. Estats comptables en versió original

Balanç a 30 de juny de 2010: primera formulació

En el primer balanç del FC Barcelona a 30 de juny de 2010, responsabilitat de la junta sortint, que presentem en clau futbolística, això és, tal qual es donava a conèixer a l'opinió pública, apareixia un immobilitzat material i inversions immobiliàries per pràcticament 140 milions d'euros; un immobilitzat intangible concretat essencialment en inversions en jugadors que superava els 223 milions d'euros; immobilitzacions financeres i altres conceptes –entre ells actius per impostos diferits– per gairebé 77 milions d'euros, i, finalment, un actiu corrent que en conjunt sumava 110,3 milions d'euros.

Pel cantó del passiu, el patrimoni net del club blaugrana s'apropava als 32 milions d'euros; els seus deutes a llarg termini aconseguien els 88 milions; les provisions i periodificacions a llarg termini superaven els 38 milions; les periodificacions a curt termini sobrepassaven els 71 milions i el volum de deutes i crèdits amb venciment a curt termini fregava els 321 milions d'euros.

1r. BALANÇ A 30 JUNY 2010

Milions €	Milions €
ACTIU 550,1	PASSIU 550,1
Immobilitzat material i immobiliari 139,9	Patrimoni Net 31,7
Immobilitzat intangible (jugadors) 223,2	Deutes ll/t 88
Immobilitzat financer i altres 76,7	Provisions i periodificacions ll/t 38,4
	Periodificacions c/t 71,2
	Deutes i crèdits c/t 320,8

A primer cop de vista, es comprovava la importància que en un club de futbol de les característiques del Barça té l'actiu fix, on el nucli fonamental cristal·litza, d'una part, en l'immobilitzat material i amb caràcter més residual en l'acostumat paquet d'inversions immobiliàries –aquests terrenys adquirits en un moment donat amb les expectatives de posar en marxa algun projecte o ampliació d'instal·lacions i que, a la llarga, en bastants clubs serveixen amb el pas de temps per desprendre-se'n parcialment o totalment, generant unes benvingudes plusvàlues–, i, d'una altra part, en la forta inversió en futbolistes –encara que també aquí s'inclourien els drets d'adquisició d'esportistes enrolats en altres seccions, principalment bàsquet i handbol–, la qual cosa es tradueix en fitxatges de calat. Amb tot, sempre convé entrellucar la rellevància que en un club de futbol pugui tenir la rúbrica de l'immobilitzat financer i aprofundir en els conceptes que l'integren en no ajustar-se estrictament als actius purs, per dir-ho així, de les seves inversions genuïnes. L'actiu corrent, que en general està constituït per saldos deutors per l'activitat operativa de l'entitat i la tresoreria així com per inversions financeres temporals, en principi no mereix una especial atenció.

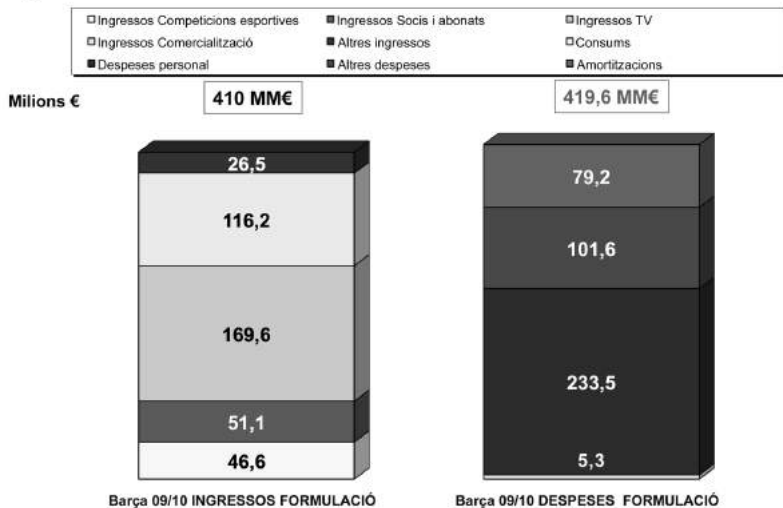
El finançament del Barça, en els últims anys, patia, al nostre entendre, d'un patrimoni net relativament feble que comportava un coeficient d'endeutament massa elevat. No és solament un problema del Barça. Els grans clubs de futbol, sabedors de la seva potència per generar ingressos amb un flux d'efectiu constant, usen i abusen en excés de l'endeutament i posen l'accent perillosament en els deutes a curt termini. El deute total a llarg termini que presentava el FC Barcelona en aquest primer balanç a 30 de juny de 2010 era de 126,4 milions d'euros, mentre que el deute a curt termini sumava 392 milions. Els perillosos fons de maniobra, per poc que s'encaïlli la cadència diguem que normal de cobraments, poden provocar tensions financeres com a conseqüència d'aquests desequilibris.

Comptes de resultats a 30 de juny de 2010: primera formulació

El compte d'explotació, partint del compte de pèrdues i guanys formulat per la junta sortint, presentava aquestes maneres:

FCB: INGRESSOS vs. DESPESES D'EXPLOTACIÓ TEMPORADA 2009/10. FORMULACIÓ COMPTES

Com s'observa, el gran motor de la facturació del FC Barcelona ve donat pels drets televisius si bé la suma dels ingressos per la comercialització i els altres ingressos –amb protagonisme excepcional de l'explotació del Museu–, representa una bona injecció de recursos per a les arques blaugranes.

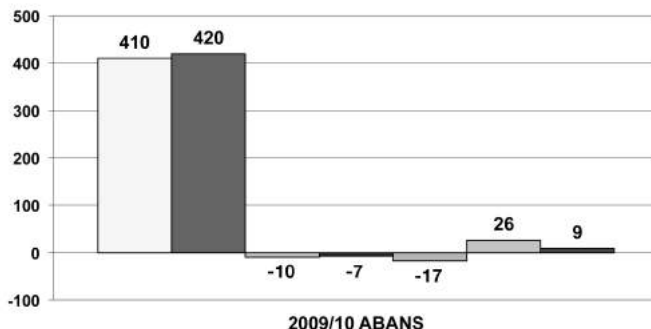
Sens dubte, les despeses de personal suposen la partida més espectacular dins dels costos blaugranes als quals a dreta llei procedeix agregar els relatius a les amortitzacions dels futbolistes –que són el gruix del capítol d'amortitzacions de l'entitat– per determinar el sempre imponent cost del factor treball –despeses de personal més amortitzacions sobre els drets d'adquisició dels jugadors– en els grans clubs de futbol. Tampoc no és gens menyspreable la partida de les altres despeses.

D'aquesta guisa, l'estructura del compte de resultats segons els comptes formulats per la junta directiva sortint era aquesta:

FCB: COMPTE DE RESULTATS 2009/10
PRIMERA FORMULACIÓ DE COMPTES (milions €)

□ Ingressos Explotació	■ Despeses Explotació	□ Resultat Explotació
■ Resultat Financer	□ Resultat Ordinari	□ Resultat Extraordinari
■ Resultats Abans Impostos		

En números rodons, el resultat d'explotació se saldava amb signe negatiu per 10 milions d'euros als quals s'agregaven els 7 milions d'euros de costos financers nets per llançar un dèficit de gestió ordinària xifrat en 17 milions d'euros que gràcies al posterior efecte bonancenc dels resultats extraordinaris –on la venda de futbolistes sol representar un bon pessic–, per 26 milions d'euros, proporcionava que el compte de resultats se saldés amb signe positiu en 9 milions d'euros.

2. Remake d'estats comptables

Reformulació dels comptes

L'arribada de la nova junta directiva va comportar la revisió profunda dels comptes prèviament formulats i la incorporació dels anomenats ajustaments d'auditoria que no s'havien inclòs en els comptes de la junta directiva sortint.

Els punts clau que porten a qüestionar el balanç i el compte de resultats anteriors, es resumien així:

DIFERÈNCIES QUE EXPLIQUEN ELS AJUSTAMENTS EN BALANÇ I COMPTÉ DE PÈRDUES I GUANYS EN LA REFORMULACIÓ DELS COMPTES ANUALS 2009/10 DEL FC BARCELONA		
DIFERÈNCIES AL TANCAMENT SENSE AUDITAR I REFORMULAT	IMPORT EN MILIONS D'EUROS	FLASH SOBRE EL PERQUÈ (NOTA SINTET. DE L'AUTOR, NO DEL FC BARCELONA)
1. PRIMA MEDIAPRO	-12	INGRÉS DIFERIT: MERITACIÓ I CORRELACIÓ
2. PREMI MEDIAPRO	-3,2	CONCURS DE CREDITORS: PRUDÈNCIA
3. SOGECABLE	-37,8	CONDEMNÀ AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE BARCELONA: PRUDÈNCIA
4. HENRY	-8,2	TRASPÀS REAL EN EL MES DE MAIG DE 2010: PRIORITAT DEL FONS ECONÒMIC SOBRE LA FORMA JURÍDICA
5. BAENA	-3,9	PRUDÈNCIA: RECUPERABILITAT DE QUANTITAT
6. SANT JOAN DESPÍ	-14,9	PRIORITAT DEL FONS ECONÒMIC SOBRE LA FORMA JURÍDICA
7. VILADECANS	-11,6	PRUDÈNCIA: VALOR RAONABLE/RECUPERABILITAT
TOTAL AJUSTAMENTS	-91,6	

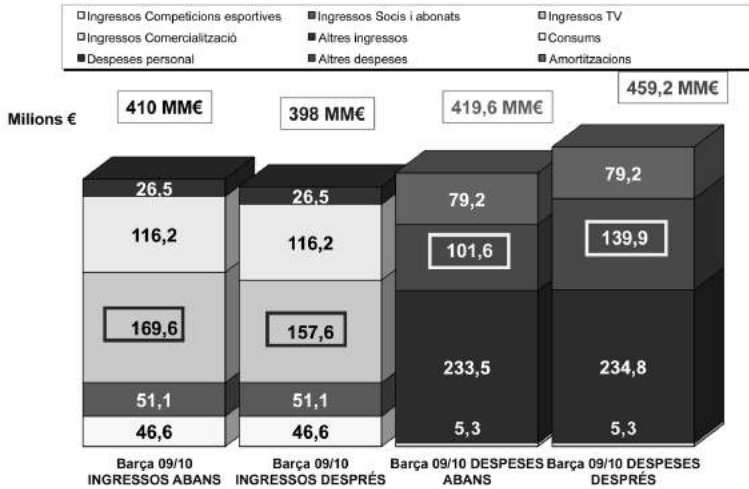
De resultes d'aquestes diferències, l'impacte en els comptes anuals del FC Barcelona era significatiu. D'un costat, aquests ajustaments implicaven una remodelació del balanç del club a 30 de juny de 2010 que es resumeix així:

1r. BALANÇ A 30 JUNY 2010		2n. BALANÇ A 30 JUNY 2010	
Milions €		Milions €	
ACTIU 550,1	PASSIU 550,1	ACTIU 489,5	PASSIU 489,5
Immobilitzat material i immobiliari 139,9	Patrimoni Net 31,7	Immobilitzat material i immobiliari 128,3	Deutes lli't 51,4
	Deutes lli't 88		Provisions i periodificacions lli't 62,8
	Provisions i periodificacions lli't 38,4		Periodificacions c/t 74,2
Immobilitzat intangible (jugadors) 223,2	Periodificacions c/t 71,2	Immobilitzat intangible (jugadors) 216,3	
Immobilitzat financer i altres 76,7	Deutes i crèdits c/t 320,8	Immobilitzat financer i altres 34,9	Deutes i crèdits c/t 360,2
ABANS D'INCORPORAR ELS AJUSTAMENTS DE L'AUDITORIA DE DELOITTE		DESPRÉS D'INCORPORAR ELS AJUSTAMENTS DE L'AUDITORIA DE DELOITTE	Patrimoni Net -59,1

D'un altre costat, el compte d'explotació experimentava substancials retocs:

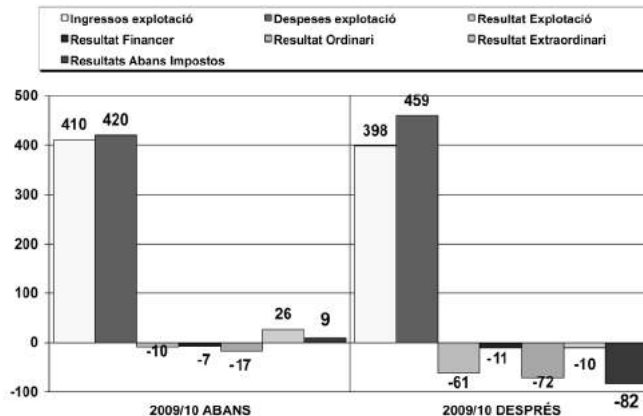
FCB: INGRESSOS vs. DESPESES D'EXPLOTACIÓ TEMPORADA 2009/10. L'ABANS I EL DESPRÉS...

De tal guisa, el que en principi havia estat l'obtenció d'un superàvit final positiu de 9 milions d'euros es convertia en un dèficit final de 82 milions d'euros.

FCB: COMPTE DE RESULTATS 2009/10 ENTRE L'ABANS I EL DESPRÉS (milions €)

La conseqüència fatídica d'aquesta reinterpretació dels estats financers blaugranes era que, al tancament de la temporada 2009/10, el club es trobava amb un patrimoni net negatiu, és a dir, en tèdrica situació de fallida, en una quantia de 59,1 milions d'euros, amb un actiu de 489,5 milions i uns deutes totals que s'elevaven a 548,6 milions. Una difícil cruïlla davant la qual els dubtes sobre l'aplicació del principi d'empresa en funcionament pul·lulaven en l'ambient. A la vegada, brollaven interrogants en reflexionar sobre la imatge fidel de la situació patrimonial i de la posició financera d'un club de futbol el gran actiu del qual no es trobava –segueix sense trobar-se– comptabilitzat: els futbolistes. Serveixen els postulats comptables i és acceptable la tan gastada imatge fidel quan l'autèntic motor dels ingressos d'un club, quan els actius per antonomàsia, no tenen reflex en el balanç?

3. Comptabilitat Patrimonialista versus Comptabilitat Economicista

Abans de penetrar en el moll nuclear d'aquest treball, examinant els ajustaments precedents, permeteu-me una llicència. No és agosarat dir per la nostra banda que el format comptable actual, ajustant-se a les directrius de la normativa vigent, no encaixa en la realitat del professionalitzat món del futbol que mou xifres multimilionàries¹. No només pel que fa al tractament dels ingressos i de les despeses, sinó el que és pitjor, en el plantejament dels actius i en l'expressió dels passius.

Sóc conscient que les següents afirmacions faran butllofes i provocaran més d'una trucada telefònica, una allau de crítiques i un devessall de piadosos impropis, però cal dir-ho: atenent als postulats comptables avui imperants, els comptes de la majoria de clubs de futbol no mostren en absolut la tan preconitzada imatge fidel de la situació patrimonial i de la posició financera de les entitats.

Això no és culpa de tocs comptable-creatius dels clubs ni respon a rars maquinacions ni hi ha estranys moviments darrere de dopatges financers. Res d'això. Els clubs, amb els seus pecadets venials i fent algun que

---

1. La facturació del futbol europeu en la temporada 2012/13 ascendeix a 19.900 milions d'euros, dels quals 9.890 milions són els facturats pels clubs integrants de la *Premier League* anglesa (3.056 milions), *Bundesliga* alemanya (2.018 milions amb només 18 clubs), Lliga BBVA espanyola (1.811 milions), Sèrie A italiana (1.707 milions) i *Ligue 1* francesa (1.298 milions). En detall, els 20 clubs que ocupen el rànquing elaborat per Deloitte "*Football Money League*" van ingressar en aquesta temporada 5.400 milions.

altre malabarisme, presenten la seva informació comptable en general ajustant-se als dictats imposats. Però la comptabilitat, ancorada en el seu recal·litant i excessivament teòric marc conceptual, amb els seus clàssics principis comptables, les seves de vegades enigmàtiques normes de registre i valoració, fa que els clubs de futbol –englobant en ells tant les societats anònimes esportives com els clubs i associacions esportives– presentin uns comptes que no responen a la realitat econòmica i financera. No hi ha, doncs, responsabilitat dels clubs en la patètica absència d'imatge fidel dels seus estats financers sinó que això és imputable a uns cànons comptables que estan molt distanciat de la realitat econòmica i futbolística, si no en franca discrepància.

Malgrat el llarg recorregut que hem fet en matèria comptable, per més que ens gloriegem de l'evolució seguida i de l'alineament amb les normes internacionals, anomenades d'informació financera o de comptabilitat a seques, no ens hem desposseït de la visió patrimonialista de la comptabilitat malgrat que proclamem el contrari, o no hem estat capaços de captar l'essència, en tota la seva dimensió, de la prioritat del fons econòmic sobre la forma jurídica, la vis, en definitiva, economicista de la comptabilitat, aquesta que proclama que els actius són béns, drets i altres recursos controlats econòmicament per l'empresa, resultants de successos passats, dels quals s'espera que l'empresa obtingui beneficis o rendiments econòmics en el futur, la mateixa que enuncia que els actius han de reconèixer-se en el balanç quan sigui probable l'obtenció a partir d'aquests actius de beneficis o rendiments econòmics per a l'empresa en el futur i sempre que es puguin valorar amb fiabilitat. I fins i tot, caldria aprofundir en si la ubicació de determinats recursos financers en el balanç és la més apropiada o no en el sector del futbol en definir-se el concepte de passiu segons el nostre ordenament com les obligacions actuals sorgides com a conseqüència de successos passats, per a l'extinció dels quals l'empresa espera desprendre's de recursos que puguin produir beneficis o rendiments econòmics en el futur; incloses les provisions. Qüestionable, per tant, en termes futbolístics la noció de patrimoni net tal qual es defineix al dia d'avui: part residual dels actius de l'empresa, una vegada deduïts tots els seus passius, on s'enquaden les aportacions realitzades, ja sigui al moment de la seva constitució o en altres posteriors, pels seus socis o propietaris, que no tinguin la consideració de passius, així com resultats acumulats o altres variacions que l'afectin.

Els números finals del FC Barcelona en concloure la temporada 2009/10 posen de manifest una situació, sense embuts, de fallida. El Barça, realment feia fallida? L'entitat blaugrana, havia de trencar amb l'aplicació del principi d'empresa en funcionament en presentar uns recursos propis

negatius? És curiós, xocant i paradoxal. Els comptes amb els quals es tanca la temporada 2009/2010 són justament amb els que s'obre la temporada 2010/11. El Barça en aquesta última temporada s'alça amb el títol de la "Lliga de les Estrelles" o Lliga BBVA, es fa amb el màxim ceptre del futbol europeu imposant-se en l'emblemàtic estadi de Wembley, a Londres, en una final de somni al totpoderós Manchester United² de Sir Alex Ferguson, després de superar en les semifinals al grandíssim Reial Madrid entrenat per Jose Mourinho, i, oh, sorpresa!, els seus principals actius no figuren en el balanç, les seves millors inversions que li possibiliten conquerir títols, aconseguir fama i sumar prestigi "urbi et orbe" no estan comptabilitzades, els seus poderosos recursos que li possibiliten augmentar els seus ingressos, que els contractes amb patrocinadors es revisin a l'alça, cobrar copioses compensacions per participar en partits d'exhibició o amistosos, incrementar la seva cartera de relacions comercials i que, per sobre de tot, aconseguen assoliments de primera magnitud, no es troben registrats en l'actiu del Barça ni troben ressò en el seu patrimoni net. És a dir, que la comptabilitat ignora els grans i robusts actius que constitueixen la potent maquinària generadora d'èxits futbolístics i vàlua econòmica, els sòlids mecanismes de facturació.

Els, aquests actius silenciats en balanços i desapareguts en els comptes anuals, són els jugadors que van formar la columna vertebral de la selecció espanyola campiona del món a Sud-àfrica, precisament al juliol de 2010. Valdés, Puyol, Busquets, Pedro, Xavi, Iniesta, Bojan, Thiago Alcántara i... Messi!, entrenats per Pep Guardiola. Cap d'ells veu inscrit el seu nom en el frontispici del balanç blaugrana. Tres d'aquests jugadors van ser nominats com la terna finalista per a la Pilota d'Or: Messi, Xavi i Iniesta. La seva cotització al mercat, en aquelles dates, sumava centenars de milions. Un milió de persones va sortir als carrers de Barcelona per rebre'ls calorosament en tornar a casa amb l'"orelluda"³.

Els són els jugadors del planter la inclusió del qual dins dels actius intangibles esportius es rebutja, per inclinació a unes normes comptables passades de moda, no sent dignes de figurar en el balanç, qüestionant-se així molt seriosament el tan venerat i anhelat ideari de la imatge fidel. Perquè si el concepte d'actius se segueix definint en els nostres cànons comptables, com dèiem, sota la condició que siguin resultants de successos passats, això

---

2. Consti que qui això escriu és soci i accionista del Reial Club Esportiu Espanyol de Barcelona; per tant, que ningú vegi aquí una fiblada culé...

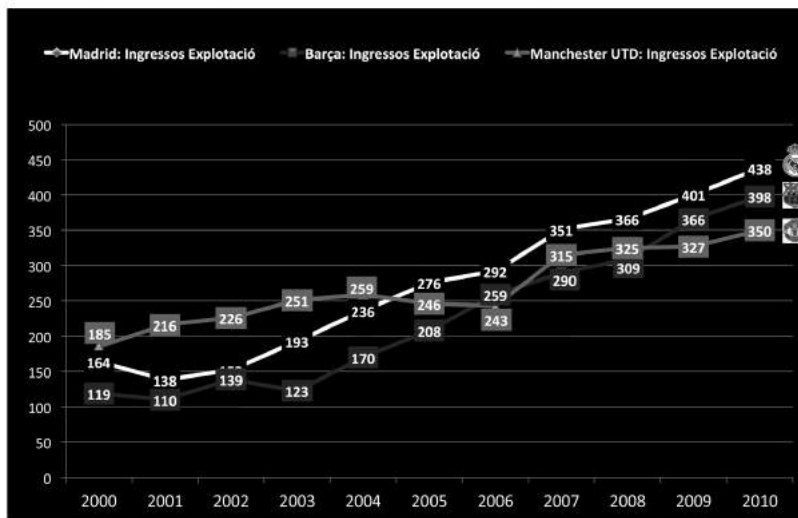
3. Així es coneix col·loquialment la copa que acredita com a campió de la UEFA *Champions League*, que s'exhibeix en un racó del vestíbul de la seu de la UEFA a Nyon (Suïssa), al costat del llac Lemán, tocant a Ginebra.

és ni més ni menys el resultat de l'aposta decidida i la moixaina exquisida per un planter que ja en època del president Josep Lluís Núñez es va impulsar com a autèntic graner per alimentar el futbol de primer nivell de l'entitat, i la filosofia de la qual i el model, la seva cultura futbolística, ha portat al FC Barcelona a ser un dels millors i més respectats clubs de futbol a escala mundial.

Endemés, el requisit establert perquè els actius siguin qualificats així sota l'asserció que d'ells s'espera que l'empresa –en aquell temps, el club– obtingui beneficis o rendiments econòmics en el futur, està fora de tot dubte principalment si s'entrellaça la projecció d'ingressos i la potència comercial i televisiva, amén de socis i abonats més taquillatge, del club blaugrana.

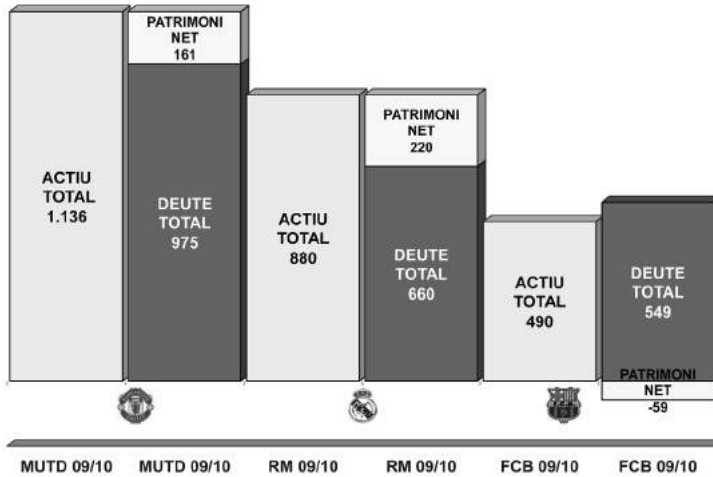
La capacitat de generació d'ingressos del FC Barcelona és palès a la vista d'aquesta comparació que es fa del triumvirat per excel·lència en qüestions econòmiques i futbolístiques en la temporada 2009/10: Manchester United, Reial Madrid i FC Barcelona.

REAL MADRID, MANCHESTER UTD I FC BARCELONA
1999/2000 – 2009/10: INGRESSOS D'EXPLOTACIÓ, EN MILIONS D'EUROS

En el gràfic següent, on es representen els balanços sintètics, salta a la vista la desproporció entre Manchester United, Reial Madrid i FC Barcelona. És evident que observant aquests balanços, ningú no diria que el club que lluu els actius més modestos el 2009/10 acabés sent en la temporada següent 2010/11 el més poderós. Imatge fidel, doncs, la del balanç del Barça?

BALANÇOS SINTETICS A 30-6-2010 (MILIONS €)

De tot el que hem dit s'infereix una desproporció o desajustament entre què hauria de ser el balanç del FC Barcelona i el que realment, per mor dels postulats comptables, acaba sent, plantejant després un profund dilema en matèria de comptes futbolístics: mostra el balanç la imatge fidel de la situació patrimonial i de la posició financera del FC Barcelona a 30 de juny del 2010? Atenent a l'extrem que ara ens ocupa, l'única resposta vàlida és que rotundament no. La falta de reflex en l'actiu del balanç del Barça d'una part crucial del que és l'entitat en si, decisiva en el seu esdevenir i potent que cristal·litza en els recursos controlats econòmicament pel club blaugrana, posa en escac la possible imatge fidel del patrimoni i de la seva situació financera.

I és que els futbolistes formats al planter, atenent a l'esperit dels credos comptables, que no als seus desenvolupaments reglamentaris –amb els quals no s'ha forçosament ni necessàriament de coincidir– són actius absolutament identificables, els seus drets són separables i susceptibles de ser venuts, sorgeixen com a conseqüència de drets legals o contractuals i, a més, compleixen els criteris de registre i reconeixement exigits per als actius.

Es tracta, per tant, d'actius que el mateix club es fa per a si mateix, amb el qual cosa, en principi, caldria admetre com a contrapartida de l'activació el concepte de treballs realitzats per a l'immobilitzat si bé tal alternativa seria susceptible de titllar-se de frívola, raó per la qual ens inclinàriem pel seu reflex dins del patrimoni net com a contrapès a l'activació dels jugadors del planter. En conseqüència, en la nostra modesta opinió, la qüestió està meridianament clara: és del tot factible i procedent, amb l'esperit dels actu-

als postulats comptables, procedir a l'activació dels jugadors del planter en complir-se totes les condicions exigides per al reconeixement dels actius.

Sé que queda un tema penjat: per quin valor, aquestes activacions proposades? Heus aquí el suspens que introdueixo per poder escriure un pròxim treball sobre aquesta atractiva qüestió. Encara que la solució, venint d'un futbolista, és fàcil d'imaginar...

4. Del balanç i el compte de resultats formulats a la reformulació. Analitzant els ajustaments...

En un lloc anomenat Viladecans

Pel que fa a l'actiu, són diverses les conseqüències dels ajustaments anteriorment sintetitzats.

La primera afecta l'immobilitzat material i les inversions immobiliàries que es rebaixen de 139,9 milions d'euros a 128,3, això és, en els 11,6 milions d'euros del punt "7. Viladecans". De fet, es tracta d'una minusvàlua en els terrenys propietat del club, situats en el terme municipal de Viladecans, que, segons s'indica en la memòria dels comptes anuals reformulats, van ser adquirits per a ús propi i el 2009 es van assignar a determinats projectes immobiliaris. El planejament urbanístic que en principi anava a dur-se a terme no va quallar a causa d'informes no favorables de la Generalitat de Catalunya, i de la taxació efectuada es despenia que tals terrenys tenien un valor de 5,5 milions d'euros. En conseqüència, aquesta minusvàlua, amb base en el principi de la prudència, comportava l'aparició d'una provisió per deterioració de valor d'11,5 milions d'euros en les inversions immobiliàries. És clar que el mercat immobiliari dona moltes voltes i el que avui és blanc igual demà és negre. Una correcció valorativa no seria sinònim de pèrdua definitiva atès que les circumstàncies que al tancament de la temporada 2009/10 imperaven són susceptibles de modificar-se al cap d'uns anys.

Elegància futbolística

Un segon impacte – "4. Henry" es produïa en l'immobilitzat intangible i feia referència al valor comptable del jugador Thierry Henry, a qui temps enrere el club blaugrana havia incorporat a la seva plantilla procedent de l'Arsenal londinenc. Si un jugador ha representat l'elegància personificada sobre els terrenys de joc, amb els seus tocs suaus i acariciant la pilota, al marge d'Iván de la Penya, aquest ha estat Henry.

Aquí s'estava davant una molt palpable interpretació de la regla sagrada comptable de la prioritat del fons econòmic sobre la forma jurídica. El jugador francès abandonava la disciplina blaugrana en finalitzar la temporada 2009/10, i iniciava una nova etapa professional en el futbol nord-americà en les files del Red Bull de Nova York. No obstant això, en data anterior, el 14 de maig de 2010, el FC Barcelona i un tercer havien formalitzat en document privat el compromís per part del club a traspassar a Henry sense percebre cap quantitat a canvi. S'estava davant una deterioració a 30 de juny de 2010 per 6,9 milions d'euros més un import addicional d'1,3 milions de despeses associades amb el jugador primordialment a causa que el muntant pendent d'amortitzar corresponent a la inversió que en el seu moment es va fer en el jugador feia referència a un actiu que ja no donaria cap rendiment al club. Per tant, procedia ajustar el seu valor contra els resultats de l'exercici.

No obstant l'anterior, des de la perspectiva de qui és aliè a les interioritats de l'assumpte, caldria concretar els termes de l'acord privat entre el Barça i el Red Bull novaïorquès, conèixer quan es va aconseguir el pacte definitiu amb el jugador i en quin moment es produïa l'efectiva baixa federativa. Altresí, podria incidir un altre aspecte com, per exemple, en quin moment es produeix la transferència efectiva.

Prudència en clau televisiva

El tercer extrem que incidia en part sobre l'actiu del Barça, i en part també sobre el seu passiu, afectava l'immobilitzat financer i altres que de 76,7 milions d'euros es contraïa a 34,9 milions mentre que, per l'impacte de l'ajustament, les provisions a llarg termini s'incrementaven dels 38,4 milions inicials als 62,8 milions finals. Estem, en aquest punt, davant una altra interessant aresta del principi de prudència. Es tracta de la diferència "3. Sogecable".

Aquí el quid de la qüestió era una mica més complex i procedia d'un contenciós, diríem que històric, ja que venia d'anys enrere, entre el club i Sogecable S.A. Arrencava l'assumpte del contracte subscrit en el seu moment entre ambdues entitats en virtut del qual el club blaugrana cedia a Sogecable l'explotació dels seus partits de competicions europees. Per sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, de 6 de setembre del 2010 que ratificava la del Jutjat de Primera Instància de número 47 de 12 de gener del 2009, es condemnava el club a satisfer a Sogecable la totalitat de les percepcions econòmiques rebudes de la UEFA i dels altres estaments o entitats organitzadors de les lligues o copes europees de bàsquet, handbol i hoquei, a més de l'IVA i els interessos corresponents. Per aquest motiu es va

fer una provisió de 37,8 milions d'euros amb càrrec al compte de pèrdues i guanys –l'ajustament assenyalat en el punt 3 del quadre anterior on es resumeixen les diferències– a fi de cobrir els riscos derivats del litigi, implicant a més reduir l'epígraf d'altres crèdits de l'actiu no corrent en 25,2 milions d'euros alhora procedia incrementar les provisions del passiu no corrent en 12,6 milions.

Ara bé, és just reconèixer que a la data de 30 de juny del 2010, dia de tancament de l'exercici econòmic 2009/10, i/o d'1 de juliol del 2010, data de formulació dels comptes anuals en la seva versió original, el club partia del recurs presentat el 25 de març del 2009. Però entre aquell 1 de juliol del 2010 i el 22 de setembre del 2010, data en què es reformulen els comptes anuals, es dona una informació addicional: l'Audiència Provincial de Barcelona va confirmar la condemna del FC Barcelona en aquest litigi, la qual cosa justificava que en tal reformulació el club reflectís un impacte addicional de 37,5 milions d'euros.

Fins aquí un variat assortit de plantejaments comptables on s'entremescen les virtuts del principi de la prudència minvant valors d'actius o ajustant-los per deterioracions, augmentant passius, reduint resultats, amb el missatge sublimar de la prioritat del fons econòmic sobre la forma jurídica manifestant-se en diversos d'aquests passatges.

En un racó de Sant Joan Despí

Altres episodis comptables que marquen el trànsit de la versió original dels comptes formulats del FC Barcelona de la temporada 2009/10 al *re-make* de les reformulades, incumbeixen de ple al context dels principis comptables.

Aquest era el cas de la venda d'una parcel·la de terreny propietat del club, situada en el terme municipal de Sant Joan Despí –on el club té la seva ciutat esportiva Joan Gamper i actualment està emplaçada La Masia–, subscrita en contracte privat el 29 de desembre del 2009, que formava part d'una finca més gran de la qual s'havia de segregar i lliurar al comprador perquè pogués entendre's perfeccionada la seva transmissió. Estem parlant del punt "6. Sant Joan Despí" corresponent a les diferències entre comptes que anem esmicolant.

El dilema aquí consistia que el club havia reconegut la venda i el benefici dimanant de la transacció, per un import de 14,9 milions d'euros quan la transacció encara no havia estat perfeccionada. Comptabilitat patrimonialista *versus* comptabilitat economicista; en altres paraules, prioritat del fons econòmic sobre la forma jurídica. Moment propici aquest, en aquell temps,

per discutir sobre l'essència dels ingressos, entesos aquests com a increments en el patrimoni net de l'entitat durant l'exercici, sigui en forma d'entrades o augments en el valor dels actius, o de disminució dels passius, sempre que no tinguin el seu origen en aportacions, monetàries o no, dels socis o propietaris; cavil·lant sobre si aquesta era l'hora –pel 29 de desembre del 2009– del reconeixement de l'ingrés quan de conformitat amb els nostres dictats comptables ha de tenir lloc com a conseqüència d'un increment dels recursos de l'empresa, i sempre que la seva quantia pugui determinar-se amb fiabilitat.

Altresí, rumiant en si a 29 de desembre del 2010 s'estaven transferint per part del FC Barcelona al comprador del terreny els riscos i beneficis significatius inherents a la propietat dels béns, amb independència de la seva transmissió jurídica, màximament si la finca objecte del contracte de compravenda, encara no estava segregada de la finca més gran i sense lliurar.

I, a sobre, pensant en la procedència de registrar l'ingrés derivat de la venda de la parcel·la de terreny quan el FC Barcelona, a la vista de les circumstàncies, semblava que seguia mantenint la gestió corrent dels béns venuts i retenint-ne el control efectiu.

Un darrer aspecte a considerar pel que fa a la comptabilització de la susdita venda, feia referència a si es podia establir aquell 29 de desembre del 2009 una valoració fiable de l'import dels ingressos atès que encara no s'havia procedit a la segregació de la finca –encara pendent de realitzar-se a 30 de juny del 2010–, així com si el mesurament de tots els possibles costos a incórrer per tal motiu era fiable.

La prevalença de la substància econòmica sobre formats jurídics, derivada d'aquesta transacció de la finca, penetra en l'esfera del principi de la meritació. Quan, per tant, es merita l'ingrés, al moment en què es formalitza jurídicament la transmissió o al moment en què realment es procedeix al lliurament del terreny? De resultes del replantejament comptable no solament s'efectuava una correcció a la baixa en el resultat de la temporada 2009/10 pels citats 14,9 milions d'euros sinó també una minoració en l'actiu no corrent, dins dels crèdits a tercers, per 17,4 milions d'euros.

Encara caldria agregar una altra cavil·lació a propòsit de la correlació d'ingressos i despeses, aquell principi comptable tan venerat per aquest escriptor de secà i de presència permanent en la meua vida, puix que el resultat de l'exercici sempre ha de ser fruit de la comparació entre els ingressos meritats en l'exercici i la totalitat de les despeses vinculades a aquests ingressos. Si no és així, el resultat no respon a la realitat econòmica. D'aquí, el mesurament fiable dels ingressos i, d'aquí també, l'avaluació i estimació pertinent de tots els costos vinculats a aquests ingressos. No és acceptable que els ingressos es pengin en un exercici i les despeses es despengin per

altres exercicis. Les periodificacions, es diguin com es diguin en l'ordre comptable, és a dir, siguin sota la forma d'ingressos i despeses anticipats o diferits, cobraments i pagaments anticipats o diferits, o com vulguin catalogar-se, juguen un paper determinant en honor de concretar el resultat just, neutre, objectiu i imparcial. I consti que desconeixem en profunditat els aspectes inherents a aquesta transacció del terreny de Sant Joan Despí. Al fil d'aquest ajustament que es produeix en els comptes del FC Barcelona, apofitem per donar curs a algunes còbales.

Contracte nou o renovat?

Feia l'efecte que el principi de la meritació, regla d'or en la comptabilitat, era decisiu així mateix a propòsit del primer ajustament que s'incloua en el quadre de les diferències entre els comptes formulats i les reformulades, presentat com "1. Prima Mediapro".

L'anterior junta havia computat com a ingrés de la temporada 2009/10 una suma de 12 milions d'euros –3 milions correspondrien a la temporada 2010/11 i els restants 9 milions a les altres tres temporades subsegüents, segons els auditors–. Seguint les explicacions contingudes en la memòria dels comptes reformulats, aquest muntant corresponia al saldo pendent d'imputar a resultats de la prima de 20 milions d'euros que el club havia rebut de Mediaproducción S.L. amb motiu de la signatura del contracte de cessió de determinats drets d'explotació de les temporades 2008/09 a la 2012/13, ambdues incloses, en data 5 de maig de 2006. Per tant, la imputació lineal que corresponia i el club comptabilitzava era de 4 milions d'euros anuals com a ingrés, en periodificar aquesta prima.

El debat radicava que durant la temporada 2009/10 Barça i Mediaproducción havien formalitzat un contracte que ordenava i reformulava parcialment la relació existent entre ambdues parts, concretament el 9 de juny del 2010. Aquí el tema crucial era la projecció dels ingressos i la seva meritació. La junta entrant i els auditors entenien que els 12 milions corresponien a un import pendent d'imputar a resultats periodificable al llarg del període romanent de la durada contractual entre ambdues parts i, en conseqüència, no procedia registrar de cop com a ingrés de la temporada 2009/10 els 12 milions en qüestió, de la qual cosa es conclouia un ajustament negatiu en el resultat de tal temporada. Per tant, aquest punt de vista s'inclinava per mantenir la uniformitat en el criteri seguit pel FC Barcelona fins avui.

La controvèrsia aquí que marca els rumbos de la comptabilització efectuada per l'anterior junta directiva es desencadena arran de la meritació. El Barça va pactar amb Mediaproducción al maig de 2006 la cessió dels drets

audiovisuals corresponents a les temporades 2008/09 a 2012/13, acordant-se una prima per la signatura a fons perdut i no recuperable per 20 milions d'euros. Aquest import es va anar imputant temporada a temporada i durant la vigència del contracte a raó de 4 milions d'euros anuals –20 milions en aquestes teòriques 5 temporades–.

El 9 de juny del 2010, a quatre dies vista que se celebressin les eleccions a la presidència del club en les quals Sandro Rosell seria el president més votat en la història, la junta directiva que encara regia les destinacions de l'entitat signa en nom del Barça un nou contracte que comprèn des de la temporada 2010/11 a la 2013/14 a fi d'adequar-se a la Llei General de Comunicació Audiovisual vigent des d'abril de 2010, derogant el contracte anterior, si bé amb unes característiques, sembla que, diferents del contracte anterior. Amb el nou contracte signat el 2010 es declarava resolt i sense vigència el subscrit el 2006? En tal cas, caldria acceptar que els 12 milions d'euros pendents de computar com a ingrés, caldria comptabilitzar-los com a resultat positiu de la temporada 2009/10. Mort el contracte, es reconeix en la seva integritat l'ingrés en l'exercici en què aquell fineix. L'auditor, per contra, opinava que aquest nou contracte de 9 de juny del 2010 donava continuïtat al signat aquell 5 de maig del 2006, amb la qual cosa els 12 milions d'euros s'havien de repartir en les pròximes temporades –de 2010/11 a 2013/14, que dona 3 milions d'euros per temporada–.

Les dates són clau per entendre el perquè d'aquests contractes. El 5 de maig del 2006 el Barça havia confirmat després de fer caure el Milan en semifinals, amb un únic gol de Giuly a San Siro a manera de salconduit, la seva passada a la finalíssima de la Lliga de Campions de París en la qual s'acabaria imposant aquella nit del 17 de maig a l'Arsenal per dos gols a un, sobreposant-se al gol marcat per Campbell a la primera part, gràcies als gols de Eto'ó i Belletti a la segona part. Entretant, Mediapro trepitjava amb força el terreny televisiu a Espanya competint amb el quasi monopoli de Sogecable i introduint una nova modalitat de televisió per pagament amb la targeta de Gol TV. Necessitava la nova operadora televisiva que apareixia amb embranzida en l'apetitós pastís del mercat del futbol, una cartera de qualitat de clubs que estiguessin al seu costat. Per tant, no ha de sorprendre en absolut que es pagués aquella prima de signatura a fons perdut dels 20 milions d'euros.

Amb tot, encara que el nou contracte del 2010 deixés sense efecte l'anterior del 2006, s'estava davant una extensió en virtut del contracte del 2010 del signat el 2006? De nou, irromp amb tota la seva plenitud la prioritat del fons econòmic sobre la forma jurídica. L'entrellat de la minuciositat de cadascun dels contractes ha de dur a concloure si el nou contracte del 2010 és clar i sense embuts, o sigui, un contracte "ex novo" o bé és una prolongació del precedent del 2006.

Si el nou contracte es pacta en unes condicions i clàusules diferents i amb altres ingredients que el del 2006, això vol dir que està finint el contracte del 2006 i els ingressos que estiguessin pendents d'imputar-se als resultats de l'exercici haurien de registrar-se íntegrament el 2009/10. En aquest cas, la junta sortint va comptabilitzar correctament l'ingrés.

En canvi, si s'està davant una reordenació del vell contracte del 2006, el nou contracte del 2010 és una extensió del del 2006, aquest quedaria subsumit en el signat el 2010 i en conseqüència seria correcte argumentar la periodificació dels ingressos al llarg de les temporades restants. La junta entrant s'estaria decantant així per la solució convenient.

Impacte del concurs de creditors de Mediaproducción

Un altre dels ajustaments que incumbeix l'actiu és el referent a l'estatus comptable dels saldos deutors sobre Mediaproducción S.L. arran del fet que aquesta companyia presentés concurs de creditors el 16 de juny del 2010, que fou declarat el mateix el 22 de juny. Aquest punt es presenta en el resum de diferències com a "2. Premi Mediapro". En el balanç del FC Barcelona a 30 de juny del 2010, el FC Barcelona té registrat dins de l'epígraf de deutors un saldo a cobrar no vençut de 13 milions d'euros sobre aquesta societat. Criteris de prudència van portar la nova junta directiva a registrar una provisió per 3,2 milions d'euros com a estimació de pèrdua probable en funció del desenllaç final del procés concursal de Mediaproducción S.L.

En aquest cas, la incertesa, en l'estiu del 2010, era lògica. El saldo que el Barça ostenta sobre Mediapro sofreix una deterioració? Els dubtes són raonables després de la declaració de la companyia en situació concursal.

És provisionable solament la suma de 3,2 milions d'euros –25% del saldo–, que figura com a ajustament realitzat per la nova junta sobre els comptes formulats per la junta sortint, o es podria fer una provisió íntegrament del saldo dels 13 milions d'euros existent a 30 de juny del 2010? Els interrogants van sorgint a mesura que es pensa en la posició hegemònica de Mediapro en l'explotació dels drets televisius de la *Lliga de les Estrelles*, en què la companyia ha complert regularment amb els seus compromisos de pagament amb el FC Barcelona i en l'estranyesa que Mediapro instés concurs que, segons les llegendes de carrer i els tertulians futbolers, semblava respondre més al conflicte existent entre operadors televisius que no a una situació real de falta de recursos líquids. Al seu torn, calia considerar que diversos clubs de la Lliga espanyola, en els seus comptes del 2010, no havien reflectit cap deterioració pels seus saldos sobre Mediapro. Excés de prudència o prudència ben entesa i aplicada?

Baena i la seva circumstància

L'ajustament relatiu a Raúl Baena, jugador que en el seu moment va abandonar la disciplina del FC Barcelona per enrolar-se en el RCD Espanyol, per 3,9 milions d'euros, entra en l'àmbit dels actius contingents. Baena va sortir de l'Espanyol temps després i va dirigir la seva carrera cap al Rayo Vallecano.

L'incompliment del contracte per part del jugador va portar al FC Barcelona a emprendre les accions judicials pertinents. Per sentència, es va condemnar el jugador a pagar aquella suma. Posteriorment, el jugador Baena va recórrer la sentència. Situats en un plànol d'absoluta realitat, les possibilitats econòmiques del jugador eren molt limitades llavors per poder fer front a una quantia de 3,9 milions d'euros. La comptabilització com a ingrés d'aquest import i en paral·lel el reconeixement de l'actiu consegüent, s'impregna de dubtes.

Quan parlem d'un actiu contingent, com és el cas que ens ocupa, estem davant un actiu possible, que sorgeix de successos passats i l'existència dels quals es confirmarà perquè ocorrin o no ocorrin un o més esdeveniments futurs que no estan sota el control de l'entitat. Cal reconèixer en el balanç, actius de caràcter contingent? Sembla que la prudència ben entesa desaconsella tal possibilitat de la mateixa manera que l'ingrés no serà factible comptabilitzar-ho fins que efectivament es doni, sigui cert. Això no és obstacle perquè s'informi adequadament en els comptes anuals sobre l'existència d'actius contingents.

5. Conclusions

Arribem, doncs, al punt final del nostre treball. No ens hem pronunciat amb rotunditat sobre si els uns tenien raó o aquesta corresponia als altres. El litigi entre ambdues juntes, la sortint i l'entrant, va arribar als tribunals i encara que no fos exactament per aquests comptes entre formulats i reformulats, sí que han tingut una contribució determinant en el procés contenciós. Aliens com som a aquestes disputes entre juntes directives d'un club pel qual professem singular admiració i vistos els desacords, des d'aquesta distància que brinda el que separa Cornellà – El Prat de la Travessera de les Corts, sap greu, pel bé del futbol i pel seu *fair play* no solament financer sinó també esportiu, aquests embolics que es van generant en clubs que són referents arran dels canvis de juntes directives i que, al final, acaben per perjudicar la mateixa entitat que es veu embolicada en una sèrie de problemes que actuen a manera de llast en el seu camí. Som d'aquells que pensen

que els beneficis de la pau social s'acaben notant i percebent, en forma de bons resultats, sobre la gespa i sumant punts en les competicions.

Dit l'anterior; estem davant un cas molt ric quant a variables comptables, del qual extreure'n unes enormes possibilitats i un excel·lent suc sobre la interpretació i aplicació dels principis comptables i, per extensió, de les normes de registre i valoració, que permet reflexionar molt a fons sobre el marc conceptual de la comptabilitat i concloure si de debò la casuística econòmica i financera tan peculiar del sector del futbol es troba correctament canalitzada. Assistim, en passar revista a tots els punts precedents, a complexitats típiques del panorama futbolístic susceptibles de donar-se en qualsevol un altre gran club i, d'igual manera, en clubs més modestos. Canviaran les xifres, majors o menors, però els conflictes dimanants de situacions com les descrites, aquí estan.

Per això es justifica *per se* que proposem obertament encarar una línia de treball que tingui per objectiu posar sobre la taula tota la llarga llista d'extremes discutibles que es donen al món del futbol. El futbol necessita les seves pròpies normes comptables per guanyar en solidesa econòmica i financera, per canalitzar propostes que conflueixin en solucions i, de pas, a coadjuvar al fet que tots els esforços que des dels mateixos estaments futbolístics i esportius s'estan fent fructifiquin en un eficient i exemplar ordenament economicofutbolístic que vingui a demostrar per què Espanya ha estat doble campiona d'Europa en les dues últimes edicions de l'Eurocopa i campiona del Món a Johannesburg, amén d'altres títols menors aconseguits en categories inferiors. Que la comptabilitat sumi futbolísticament parlant!

Després de tot el que s'ha dit, el balanç finalment aprovat en l'assemblea de compromissaris del FC Barcelona corresponent a la temporada 2009/10 va ser aquest, expressat en milers d'euros:

ACTIU	Notes de la Memòria	30.06.10	30.06.09	PASSIU	Notes de la Memòria	30.06.10	30.06.09
ACTIU NO CORRENT:				PATRIMONI NET:	Nota 13		
Immobilitzat intangible-	Nota 5	216.296	125.446	Fons social-	(62.352)	17.291	17.291
- Esporitis		213.182	122.870	Fons social-	19.430	12.778	12.778
- Aplicacions informàtiques	Nota 6	3.114	2.576	Reserves-	(2.139)	(2.139)	(2.139)
Immobilitzat material-	Nota 7	121.742	113.605	Altres reserves	(2.139)	(2.139)	(2.139)
- Edificis i pavellons esportius		88.592	87.182	Resultat de l'exercici	(79.643)	6.652	6.652
- Altres terrenys i construccions		17.301	17.707	SUBVENCIONS, DONACIONS I LLEGATS REBUTS-	3.243	3.553	3.553
- Instal·lacions tècniques i un altre immobilitzat material		6.498	6.253	Subvencions, donacions i llegats rebuts	3.243	3.553	3.553
- Immobilitzat en curs i bestretes	Nota 8	9.351	2.463	Total patrimoni net	(59.109)	20.844	20.844
Inversions immobiliàries-		6.548	20.401				
- Terrenys		6.548	20.401				
Inversions financeres a llarg termini-	Nota 10.1	7.982	65.980	PASSIU NO CORRENT:	Nota 14.1	45.721	61.131
- Crèdits a tercers		7.494	30.347	Provisions a llarg termini-	45.721	61.131	61.131
- Altres actius financers		488	35.633	Altres provisions	51.419	44.003	44.003
Actius per impost diferit	Nota 16.6	26.993	24.661	Deutes a llarg termini-	49.948	39.925	39.925
- Altres passius financers		379.561	350.093	Deutes amb emittits esportives	1.471	4.078	4.078
Total actiu no corrent				Passius per impost diferit	Nota 16.6	1.080	1.803
				Periodificacions a llarg termini	Nota 17	15.960	22.440
				Total passiu no corrent		114.180	129.377
ACTIU CORRENT:				PASSIU CORRENT:			
Actius no corrents mantinguts per a la venda	Nota 11	4.531	4.531	Passius vinculats amb actius no corrents	Nota 11	1.500	-
Deutors comercials i altres comptes a cobrar-	Nota 10.3	98.056	134.012	Mantinguts per a la venda	Nota 15.2	114.241	29.795
- Emittits Esportives, deutors		16.302	10.866	Deutes a curt termini-		114.191	29.788
- Deutors diversos		77.024	118.947	Deutes amb emittits de crèdit		50	7
- Personal		4.379	896	Altres passius financers	Nota 15.3	244.492	246.569
- Actius per impost corrent		351	333	Proveïdors	61.794	70.473	70.473
- Altres crèdits amb les Administracions Públiques		-	2.970	Creditors diversos	11.486	4.903	4.903
Inversions financeres a curt termini-	Nota 16.1	4.105	7.531	Deutes amb Emittits Esportives	73.197	49.859	49.859
- Crèdits per alienació d'immobilitzat	Nota 10.2	3.536	7.071	Personal	60.720	60.372	60.372
- Altres crèdits	Nota 17	569	460	Periodificacions a curt termini	Nota 16.1	37.295	60.962
Periodificacions a curt termini		1.081	3.708	Periodificacions a curt termini	Nota 17	74.214	83.559
Efectiu i altres actius líquids equivalents-		2.184	10.269	Total passiu corrent		434.447	359.923
- Tresoreria		109.957	160.051	TOTAL PATRIMONI NET I PASSIU		489.518	510.144
Total actiu corrent		489.518	510.144				
TOTAL ACTIU							

	Notes de la Memòria	Exercici 2009/10	Exercici 2008/09
OPERACIONS CONTINUADES:			
Import net de la xifra de negocis-	Nota 19.1	371.526	343.033
Prestació de serveis		371.526	343.033
Aprovisionaments-		(5.301)	(5.601)
Altres aprovisionaments		(5.301)	(5.437)
Deterioració de mercaderies, matèries primeres i altres aprovisionaments	Nota 12	-	(164)
Altres ingressos d'explotació-	Nota 19.2	26.528	22.878
Ingressos accessoris i altres de gestió corrent		26.402	22.807
Subvencions d'explotació incorporades al resultat de l'exercici		126	71
Despeses de personal-	Nota 19.3	(234.811)	(201.312)
Sous i salaris del personal esportiu		(204.005)	(172.989)
Sous i salaris del personal no esportiu		(21.846)	(21.288)
Càrregues socials		(8.960)	(7.035)
Altres despeses d'explotació-		(139.967)	(92.263)
Serveis exteriors	Nota 19.4	(77.085)	(65.218)
Tributs		(1.896)	(1.855)
Pèrdues, deterioració i variació de provisions per operacions comercials	Notes 10.3 i 14.1	(3.850)	(4.760)
Altres despeses de gestió corrent	Nota 14.1	(57.136)	(20.430)
Amortització de l'immobilitzat	Notes 5, 6 i 7	(79.162)	(62.526)
Imputació de subvencions d'immobilitzat no financer i altres	Nota 13.2	414	473
Deterioració i resultat per alienacions de l'immobilitzat-		(10.627)	17.687
Deterioració i pèrdues	Nota 8	(20.796)	-
Resultats per alienacions i altres		10.169	17.687
Altres	Notes 5, 11 i 14	(100)	9
RESULTAT D'EXPLOTACIÓ		(71.500)	22.378
Ingressos financers-	Nota 19.5	2.922	1.526
De valors negociables i altres instruments financers		2.922	1.526
En tercers		2.922	1.526
Despeses financeres-	Notes 14.1 i 19.5	(14.092)	(15.236)
Per deutes amb tercers		(14.092)	(15.236)
Variació del valor raonable d'instruments financers	Nota 15.2	(44)	-
Diferències de canvi		121	90
RESULTAT FINANCER		(11.093)	(13.620)
RESULTAT ABANS D'IMPOSTOS		(82.593)	8.758
Impostos sobre beneficis	Nota 16.5	2.950	(2.106)
RESULTAT DE L'EXERCICI PROCEDENT D'OPERACIONS CONTINUADES		(79.643)	6.652
RESULTAT DE L'EXERCICI		(79.643)	6.652

No obstant això, aquests estats comptables precedents no eren els que havien sortit de les cuines comptables del Barça just en acabar la temporada 2009/10, sinó els reformulats per la nova junta directiva.

Referències bibliogràfiques

- AMAT, O. i GAY, J. M. (2008) “*Por la senda de la nueva contabilidad. Analizando e interpretando el NPGC*”, Barcelona: Gestión 2000.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE CONTABILIDAD Y ADMINISTRACIÓN DE EMPRESAS (AECA) (1996) *Principios Contables*. Comisión de Principios y Normas de Contabilidad de AECA Madrid.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE CONTABILIDAD Y ADMINISTRACIÓN DE EMPRESAS (AECA) (1999) *Marco Conceptual para la Información Financiera*. AECA Documentos Madrid.
- ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE CONTABILIDAD Y ADMINISTRACIÓN DE EMPRESAS (AECA) (2009) *Aplicación Práctica de las Consultas del ICAC*. Memento – Francis Lefebvre Madrid.
- CAÑIBANO, L. (2006), El concepto de ‘imagen fiel’ y su aplicación en España. *Partida Doble*, n. 178, 2006, 10-17.
- FUTBOL CLUB BARCELONA (2010a): Comptes anuals de la temporada 2009/10 formulades l’1 de juliol de 2010.
- FUTBOL CLUB BARCELONA (2010b): Comptes anuals de la temporada 2009/10 reformulats el 22 de setembre de 2010.
- GAY DE LIÉBANA Y SALUDAS, J. M. (2003) “Con Van Gaal, ¿las cuentas fueron mal? Análisis contable del FC Barcelona” *Partida Doble*, 142, 90-117.
- GAY DE LIÉBANA Y SALUDAS, J. M. (2004) “Con Don Florentino, ¿el Madrid se gestiona con tino? (I). Analizando contablemente el color del resultado blanco” *Partida Doble*, 155, 56-72.
- GAY DE LIÉBANA Y SALUDAS, J. M. (2004) “Con Don Florentino, ¿el Madrid se gestiona con tino? (II). Analizando contablemente el color del resultado blanco” *Partida Doble*, 156, 98-114.
- GAY DE LIÉBANA Y SALUDAS, J. M. (2011) “Incidencia del Derecho Contable en las Finanzas de los Clubes de Fútbol Españoles”. Universidad Camilo José Cela, Facultad de Ciencias Jurídicas y Económicas. Departamento de Derecho.
- ORTEGA CARBALLO, E. i PÉREZ IGLESIAS, J. M. (2008) “*Plan General de Contabilidad 2008*”, Madrid: Francis Lefebvre.
- ORTEGA, E. (2009). El Nuevo PGC, las normas de elaboración y modelos de cuentas anuales. *Técnica Contable*, 696.

- ORTEGA CARBALLO, E. i PÉREZ IGLESIAS, J. M. (2010), “*Plan General Contable 2010*”, Madrid: Francis Lefebvre.
- PRICEWATERHOUSECOOPERS (2005), “*Iniciación a las NIIF (Normas Internacionales de Información Financiera)*”, Madrid: Francis Lefebvre.
- TUA PEREDA, J. (2004) “El marco conceptual, soporte de las Normas Internacionales” *Revista de AECA*, 66, 4 -10.
- TUA PEREDA, J. (2006) “Ante la reforma de nuestro ordenamiento: nuevas normas, nuevos conceptos. Un ensayo” *Revista de Contabilidad-Spanish Accounting Review*, vol. 9, 18, 145-175.

ACCID

Associació
Catalana de
Comptabilitat i
Direcció

Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció

Edif. Col·legi d'Economistes de Catalunya
Pl.- Gal·la Plàcida 32, 4ª planta - 08006 Barcelona
Tel. 93 416 16 04 extensió 2019
info@accid.org - www.accid.org- @Associacio ACCID